

for konfrontation. Bevisværdien af en sådan konfrontation vil imidlertid som hovedregel være væsentlig ringere end i de tilfælde, hvor vidnet ikke forinden har haft mulighed for at se et fotografi af den mistænkte. Om Strafferetsplejeudvalgets forslag vedrørende fremgangsmåden ved gennemførelsen af konfrontation henvises til pkt. 4.2.2. nedenfor.

Det vil i alle tilfælde være ønskeligt, at der i politirapporten redegøres for de nærmere omstændigheder ved forevisningen, således at det kan indgå i de videre overvejelser, om der ved den anvendte fremgangsmåde har været mulighed eller risiko for (ubevidst) påvirkning af vidnerne.

Udvalget har endelig fundet anledning til at pege på behovet for, at der i administrativt fastsatte regler om fremgangsmåden ved forevisning af personfotografier fra politiets fotosamlinger til personer uden for politiet optages en bestemmelse om, at personer, der får adgang til at se politiets fotosamlinger, skal gøres bekendt med, at en videregivelse af oplysninger om, at en bestemt person er optaget i fotosamlingen, kan være strafbar efter straffeloven.

Der henvises i øvrigt til bet. 1298/1995, s. 21-42. Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at reglerne vedrørende fotoforevisning i betænkningens lovudkast findes i §§ 754 a-754 e. De tilsvarende regler i lovforslaget findes i §§ 812-816.

3.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan i det hele tilslutte sig Strafferetsplejeudvalgets forslag til regulering af politiets anvendelse af fotoforevisning. Efter Justitsministeriets opfattelse har udvalget fundet den rette balance mellem hensynet til en effektiv kriminalitetsbekæmpelse og hensynet til den krænkelser, en fotoforevisning kan indebære.

Justitsministeriet er også enig med udvalget i, at der er behov for at fastsætte administrative regler om fremgangsmåden ved forevisning af personfotografier fra politiets fotosamlinger. Justitsministeriet vil i den forbindelse nærmere overveje de af udvalget rejste spørgsmål.

I forbindelse med høringen over lovforslaget er der rejst spørgsmål om anvendelsen af de foreslåede regler på forevisning af fotografier optaget som led i politiets observation, eventuelt efter den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 791 a. Der kan således tænkes tilfælde, hvor politiet har en bestemt lokalitet under observation på grund af mistanke om kriminalitet på stedet. En række af de fotograferede personer vil formentlig typisk kunne anses for mistænkte, og fotoforevisning vil herefter kunne ske i medfør af den

foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 812. Politiet kan imidlertid have behov for at forevise billeder af uidentificerede personer, der ikke uden videre kan anses som mistænkte, med henblik på at udskille personer, der kan lades ude af betragtning ved den videre efterforskning, f.eks. en hjemmehjælper.

De foreslåede bestemmelser om fotoforevisning er udformet med sigte på forvisning af fotografier af bestemte, på forhånd kendte personer.

Efter Justitsministeriets opfattelse må fotografier af personer, der - omend de ikke på forhånd er identificeret ved navn - dog så må anses for mistænkte, forurettede eller vidner, som udgangspunkt sidestilles med de nævnte fotografier og være omfattet af de foreslåede bestemmelser om fotoforevisning. Det kan dog f.eks. efter omstændighederne være umuligt på forhånd at indhente en udtalelse fra eller vejlede uidentificerede forurettede eller andre vidner om adgangen til domstolsprøvelse, jf. herved de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 814, stk. 3, 3. pkt., og stk. 4.

I det omfang den fotograferede end ikke kan identificeres som værende enten (formodet) gerningsmand, forurettet eller vidne må forevisningen efter Justitsministeriets opfattelse i almindelighed falde uden for den foreslåede lovregulering. Dette er i overensstemmelse med, at offentlig efterlysning uden angivelse af, hvorvidt den pågældende søges som mulig gerningsmand, forurettet eller som vidne, falder uden for den foreslåede lovregulering om efterlysning, jf. bet. 1298/1995, s. 64-65, og nedenfor under pkt. 5.

Strafferetsplejeudvalgets forslag til generelle regler om fotoforevisning giver efter Justitsministeriets opfattelse herudover anledning til at overveje, om der er behov for at foretage en ændring af *retsplejelovens § 1017 b, stk. 2*, der bl.a. giver politiet adgang til at offentliggøre fotografier af forurettede i sager om forbrydelser mod kønssædeligheden. Udvalget har ikke overvejet en ændring af denne bestemmelse.

Efter § 1017 b, stk. 1, er det strafbart i forbindelse med omtale af en sag om forbrydelser mod kønssædeligheden at give offentlig meddelelse om navn, stilling eller bopæl på den forurettede eller på anden måde at offentliggøre den pågældendes identitet. Efter § 1017 b, stk. 2, er bestemmelsen i stk. 1 ikke til hinder for, at politiet offentliggør den forurettedes identitet, når dette findes påkrævet af hensyn til sagens opklaring eller i øvrigt til berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse. Politiet har således i disse tilfælde bl.a. adgang til at offentliggøre fotografier af den forurettede.

På baggrund af de foreslåede regler om en generel lovregulering af politiets adgang til at foretage foto-